

מ"ח 30539-05-25 - משה אביר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 30539-05-25

לפני: כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג

המבקשים: 1. משה אביר
2. א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ
3. אופקים א.ג. בע"מ
4. אופקים נ.מ. בע"מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לקיום משפט חוזר, לפי סעיף 31(א)
לחוק בתי המשפט [נוסח משולב],
התשמ"ד-1984

בשם המבקשים:

החלטה

1. בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), בעקבות הרשעת המבקשים בעבירת עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון, לפי סעיף 2(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996, בת"פ 19610-10-10.

2. בתמצית, בפסק הדין של בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו, מיום 3.6.2019 (סגן הנשיא ש' טננבוים), נקבע כי המבקש 1 (להלן: מר אביר) פעל באמצעות המבקשות 2-4 כקבלן כוח אדם, מבלי שהיה בידו רישיון לכך. בגזר הדין, מיום 15.2.2024 (השופט א' שגב), אימץ בית הדין את הסדר הטיעון שהתגבש בין הצדדים, שלפיו הודה מר אביר, בשמו ובשם המבקשות 2-3 - חברות שנמצאו בבעלותו - בעובדות כתב האישום המתוקן, בהתאם להכרעה שניתנה בפסק הדין מיום 3.6.2019. לפיכך, הוטלו על מר אביר 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ועונשים נלווים; כמו כן הושתו על המבקשות 2-3 קנסות בגובה 300,000 ₪ כל אחת, לצד עונשים נלווים.

3. הבקשה שלפני נסובה על העילה הקבועה בסעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט, המאפשרת לקיים משפט חוזר אם "הוצגו עובדות או ראיות, העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון". לטענת המבקשים, דברים שאמר מר מנחם ניר - אחד העדים בהליך המקורי אשר שימש כחוקר באגף האכיפה - בעדות שנתן במסגרת תובענה שהוגשה נגדו על-ידי מר אביר (תאד"מ 62180-11-22), עולים כדי ראיה חדשה המצדיקה עריכת משפט חוזר בעניינם. לדידם, דבריו מוכיחים את קיומה של רשימה המתעדת את המסמכים שנלקחו מהמבקשת 3 במסגרת ביקורת שערכה המשיבה. רשימה זו, כך נטען, הוסתרה מהמבקשים במסגרת ההליך שנוהל נגדם, והיה בה כדי להוכיח כי יש ברשותם רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם. המבקשים סבורים כי לגילוי זה השלכה דרמטית על עניינם, שכן "בהכרעת הדין קבע בית הדין במפורש, שאם היה מוכיח הנאשם שהייתה קיימת רשימת מסמכים אשר הוסתרה מהנאשמים, היו מזוכים בשל הגנה מן הצדק".

4. לאחר שעיינתי בבקשה, באתי לכלל מסקנה כי דינה - להידחות, וזאת ללא צורך בתשובה. כפי שנקבע בעבר, ואף צוין בפרשה אחרת בעניינו של מר אביר, "חזרה מהודאה במסגרת בקשה למשפט חוזר תתאפשר רק בנסיבות חריגות ביותר ויוצאות דופן" (מ"ח 7726/18 אביר נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (31.12.2019)). המבקשים לא הציגו טעם בעל משקל המצדיק להתיר להם לחזור בהם מהודאתם, וממילא איני סבור כי העניין דנן בא בגדר אותם מקרים חריגים שבהם יש לאפשר זאת; הרחק מכך. מר אביר הודה במיוחס לו ולמבקשות 2-3, בעת שהיה מיוצג על-ידי עורך דין, ולא נראה כי נפל פגם ברצונו החופשי ובהבנתו את משמעות ההודאה. מר אביר טוען אמנם כי הודאתו ניתנה על רקע הימשכות ההליך נגדו, משום ש"כל אדם נורמאלי היה נשבר מזמן", אולם מפסק הדין של בית הדין עולה כי הימשכות זו היתה "כתוצאה מהתנהלות חריגה מצד הנאשם [מר אביר]".

5. זאת ועוד, לא שוכנעתי כי יש בראיה החדשה המוצגת בבקשה כדי לשנות מתוצאות המשפט, ולהטות את הכף לטובת המבקשים. במסגרת פסק הדין, קבע בית הדין כי "[המשיבה] הוכיחה כי ל[מבקשת 2] מעולם לא הונפק רישיון לפעול כקבלן כוח אדם, [ואילו] הנאשמים לא הוכיחו בשום דרך את טענותיהם בנושא"; וכי "[המשיבה] הוכיחה כי במועדים הרלוונטיים [מר אביר] פעל, באמצעות [המבקשת 3], כקבלן כוח אדם ללא רישיון". גם אם היה בעדותו של מר מנחם ניר כדי להוכיח את עצם קיומה של רשימת מסמכים - ומובן כי איני נוקט כל עמדה בעניין זה - אין בכך כדי להוכיח, ולו בקירוב, כי מר אביר או מי מהמבקשות קיבלו רישיון כדין לפעול כקבלן כוח אדם. ברי אפוא כי אין בכך כדי לשנות מתוצאות המשפט כאמור.

6. באופן דומה, סבורני כי אף אין בראיה האמורה כדי לבסס פגם בהחלטת בית הדין לדחות את הבקשה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. יתרה מכך, לא מצאתי כל התייחסות בפסק הדין לטענת המבקשים, שלפיה הוכחת קיומה של רשימת מסמכים היתה מביאה לזיכויים מחמת הגנה מן הצדק; נהפוך הוא. כפי שעולה מהכרעת בית הדין, אף אם אותה רשימת מסמכים אכן היתה קיימת,

הרי שזו "נחשבה כמסמך פנימי שאינו כלול בחומר החקירה. ומכל מקום, הימנעות המאשימה מהצגת ראייה, אין בה כדי להוות טעם המצדיק ביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק".

אשר על כן, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, ח' סיוון תשפ"ה (04 יוני 2025).

נעם סולברג
משנה לנשיא